

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ

Από τον καιρό του Νόε ως σήμερα. Οι Ήρακλείδαι παίζουν τη ζωή τους σε λαχείο! Η θυσία της Μακαρίας. Τα λαχεία και η Γαλλική Επανάσταση. Ο άνθρωπος με τα 365 πανταλόνια! Οικγενειακή τραγωδία εξ αίτιας ενός λαχνού. Ο τυχερός λοχίας. Ο χρηματιστής και η τύχη του. Η γνώμη ενός μεγάλου συγγραφέως κλπ.

Τα λαχεία έχουν την ιστορία τους κ' αυτά, παλαιά όσο κ' ο κόσμος. Σύμφωνα με μιά Εβραϊκή παράδοση, τα παιδιά του Νόε, πριν βγούν από την Κιβωτό, έπαιξαν τη μόρα. Ένα είδος λαχείου, που το παίζουν ακόμη και σήμερα οι Ισπανοεβραίοι και οι λαζαρόνοι της Νεαπόλεως.

Ίδου όμως και η αρχαία Μεθολογία, που μάς λέει ότι τα λαχεία είνε έφευρέσεις Έλληνική. Συγκεκριμένως στην ιστορία των Ηρακλειδών: Τα παιδιά του Ηρακλέους, ζωνηγημένα από την εκδικητική μαρία της Ήρας, έφυγαν από τις Θήβας, ήρθαν στις Άθηνες για να βρουν καταφύγιο και άγκυράσαν το βρομό. Ζητώντας έλεος από τους Άθηναίους δικαστές και προσηύχθησαν...

Συγγραμμένοι οι ενάσιητοι Άθηναίοι, έζητησαν συμβουλές από το Μαντείο των Λελαρών τι να κάνουν. Και η Πηθία άνηγγινε ότι οι εξόριστοι είνε καταραμένοι, ότι θα μεταδίδανε σε όλους την όργη των θεών, από την όποιαν καταδικώνονταν, έως ότου ένας από τους Ήρακλείδας άποφασίσει να προσφέρει τον έναν του θυσιά για τους άλλους. Να γίνει το εξέλαισθριο θύμα.

Παρά τη συνήθειά της, η Πηθία τη φοιά αυτή είχε άπαντήσει καθαρά. Οι Ήρακλείδαι μαζερίταν τότε στο ναο της Άθηνας και άποφάσαν να βάλουν κλήρο. Σε όποιον θα έπεφτε ο κλήρος αυτός θα έθυσίαζε για τους άλλους.

Τα όνοματά όλων των άπογόνων του Ηρακλέους, άρσενικών και θηλυκών, μαζώθη και με γάλλον, τάριξαν σε μιά περιχειάλα και ήσαν έτοιμοι να βγάλουν τον κλήρο κατά των οποίων όποιος έχε ροδίσε το λαχείο... θα έχανε τη ζωή! Καθένας από τους δυστυχείς αυτούς Ήρακλείδας έβλεπε έτσι πάνω από το κεφάλι του τη μάχαρά του θύτου! Είχαν την ίδια σωματική δύναμη με τον ένδοξο πρόγονό τους, δεν είχαν όμως τό ίδιο ψυχικό σθένος. Ήσαν και αυτοί φοβεροί άθληται, μπορούσαν και αυτοί να πνέουν κανένα λέοντα της Νεμίας, αλλά τώρα είχαν δειλίσει μωροστά στο μυστήριο του θανάτου κ' έτρεμαν χλωμά μορφοί στον ακατάβλητο λέοντα της άμφοβίας!...

Τον κλήρο θα τον έδρασε μιά ίεραία της Άθηνας, μιά Ιεροφάντης. Έξαινα, τη στιγμή που έκανε να χρίσει το χέρι της στην περιχειάλα, μιά από τις άπογόνους του Ηρακλέους, μιά άδωντα και χλωμή παιδούλα, δεκαπέντε χρονών, η Μακαρία, άφησε πόδι το βρομό και με τό χέρι έτάνω στην καρδιά έφωναξε:

— Άπόγονοι του Ηρακλέους! Εγώ θυσίαζομαι για σας!... Εύτιχεíte! Και σί, ό θεά Άθηνά, δέξου το εξέλαισθριο θύμα! Ο θύτης ζοφασε την παιδούλα, οι Ήρακλείδαι άνέντειναν και οι θεοί ίσπανοπήθησαν στη φιλοταμία τους!

Στην αρχαία Ρώμη, όταν γυριζάν τα περιάλητα Κρόνια, όλοι λάβαναν μέρος στα μυστηριώδη εκείνα όργια, άόκη και οι δούλοι, έπαιρναν διαρεάν ένα λαχείο, γραμμένο επάνω σε όστρακο. Με αυτό έκερδίζαν κάτι: άλλο θησαυρό, άλλο την έλευθερία τους και όλοι... την έβλινδα.

Λέγεται ότι ο περίφημος Ήλιογάβαλος είνε ο έφευρέτης της τούμπλας, με την όποια οι αιώλιοι τον έκερδίζαν ή ένα χρυσό άμφορέα ή καμιά όφραια σπάδα από την Έλλάδα, ή τη Νοββία, ή έναν πύθρο γυμνασιμένο. Έναν όνο κλπ.

Ο Χάν-Έδδίν-Βαρβαρόσος, (το όνοματοί το όνομα προφερόν άόκη με σεσημώ και φριχή ο κατοκούντες τα παρόλια της Μισσοποιας), έπνοοσε φρικαλέες διασκεδίσαις, με τη βοήθεια του λαχνού. Σε μιά σάλα του χαρμενού του έμάζευε τους χρυσπανούς δούλους του και τους έμοφασε άρ.θμούς... Έπειτα γνώ-

τανε ή κλήρωσις. Όποιος έκερδίζε τον πρώτο άρ.θμό, έχανε το κεφάλι του με μιά σπαθιά του δημίου! Οποιος τό δεύτερο, θα δονότανε στην ούρα ενός άλλου και θα γινότανε κομμάτια. Ο τρίτος θα γδερνότανε ζωντανός και όθτω καθέξής!...

Άργότερα τα λαχεία έγιναν πηγή πλουτισμού των πολιτών ή του κράτους. Από τα κέρδη που άφησε το γρατικό λαχείο, έγιναν στη Γαλλία διάφορα δημόσια έργα, όπως π. χ. ή μεγάλη γέφυρα του Σηκουάνα, που είνε κοντά στο Λουδβρο, ή Στρατιωτική Σχολή, ο περίφημος ναός του Άγιου Σουλκιου και άλλα.

Όπως όλα τ' άνθρώπινα, έτσι και τα λαχεία είχαν ήμέρες ευτυχίας και δυστυχίας. Άπαγορεύθησαν στά χρόνια Καρόλου Θ', εκπεράτησαν από τό Μαζαρίνο, επρωτατεύθησαν από τό Λουδοβίκο ΙΔ', κατηγγήθησαν από τη Γαλλική Επανάσταση, σινεστήθησαν πάλι από τό Διευθυντήριο και πάλι κατηγγήθησαν από τη Βουλή του 1838.

Ένσφο διαρκούσαν τα λαχεία, έγιναν άφοριμες παροδόξον γεγονότων. Αναφέρουμεν π. χ. τ' ακόλουθα:

Κάποιος φτωχός τεχνίτης, πρακτικώς κτηνιατρός σ' ένα τάγμα θησαυροφρόν, έσημείωσε μιά μέρα τους άρ.θμούς που ήσαν με πωρομένο σίδερο άποτυτωμένοι στις ράχες των άλλων του τάγματος. Τους άρ.θμούς αυτούς τους έφύλαξε κ' άγόρασε κάποτε ένα λαχείο ποίτηχε νύχη της ίδιας άριθμους με τους των άλλων. Από τό λαχείο αυτό λοιπόν κέρδισε 150.000 φορλίνα. Ο Ιδιοφωθιος αυτός άνθρώπος έτρεξε άειώσως ν' άγοράσει τρία πανταλόνια, όσες είνε και ή ήμερας του έτους! Γι' αυτό ένομιμάστη εδ άνθρώπος με τό 365 πανταλόνια.

Μιά περιβολάρισσα στο Παλιέμο έβαλε με τό νω της δέκα άριθμούς, τους έγραψε σε κομμάτια χαρτόνι, τα κάρφωσε σε έξυλαράκια και τά έμπηξε στη γη. Στη όίκα καθενός έφίτησε από ένα φασόλι. Εσθ σημείωσε, ελες μέσα της, τους άριθμούς των πέντε πρώτων φασολιών, που θα βλαστήσουν, και θα γραφτό στον κατάλογο του μεγάλου λαχνού για τους άριθμούς αυτούς. (Σημειώτεόν ότι έτσι γινόταν την εποχή εκείνη, όπλ, τέτοιος ήταν ο όργανισμός του λαχνού).

Όιολόν πράγματι, πέντε φασόλια έφίτησαν πρώτα. Η περιβολάρισσα άντέγραψε τους άριθμούς κ' έδωσε στο γινό της 15 χρυσά φορλίνα, τη μόνη της περιουσία, να πάη σ' ένα γραφείο λαχνού και να έγγραφη. Τέτοια γραφεία ύπησαν άρκετά στο Παλιέμο, άνάλογο προς τα χρηματιστηριακά. Ο γινός της έπήρε τά 15 φορλίνα, αλλά πήγε και τα γλάντισε με μιά φίλη του. Το βρομό είνε ψέματα στη μητέρα του ότι έξεπλήρωσε την παραγγελία της... Τη Κυριακή βγήκε τό μεγάλο λαχείο. Κι' ο άρ.θμός της περιβολάρισσας, που δέρε άγοράστηκε, κέρδισε 300.000 χρυσά φορλίνα! Μόλις όμως ή μητέρα έμαθε τη σκληρή ατάτη του γιού της, έτρελλάθηκε από τη λύπη της, και ο άσωτος γινός αυτοκτόνησε!...

Ένας χρηματιστής Γάλλος, όνοματι Πιέρ Φασαίν, παίζοντας παρόλομα στο Χρηματιστήριο, κατεστράφη. Οι δανειοτάι του έπαρόκειτο τό δέν βάλουν φυλακή, άλλ' ο Φασαίν δέν ήθελε να ζήσει μια τέτοια άτυμωτική ζωή... Έπήγε λοιπόν μιά βοσχοηή νύχτα κοντά στη Νέα Γέφυρα του Σηκουάνα κ' έπεσε στον ποταμό... Εύτώσως, ένας βαρκάρης έτρεξε και τον έσωσε από βέβαιο θάνατο... Η βάρκα είχε τον άριθμό 77.

Την ήμέρα μέρη ο χρηματιστής, ύπακώοντας σ' ένα μισθηριώδες προαίτημα, έπούησε τό ρολόγι του και με τό άντίτιμο έπαιξε στον άριθμό 77. Πέντεκε πέντε φορές στη σειρά και έκερδισε 4.000.000 φορλίνα!...

Κατά τη Γαλλική Επανάσταση του 1793, ένας λοχίας του πυροβολικού έκερδισε στο λαϊκό λαχείο, με τους ά-

